Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26280
Copyright: Admont, Benediktinerstift

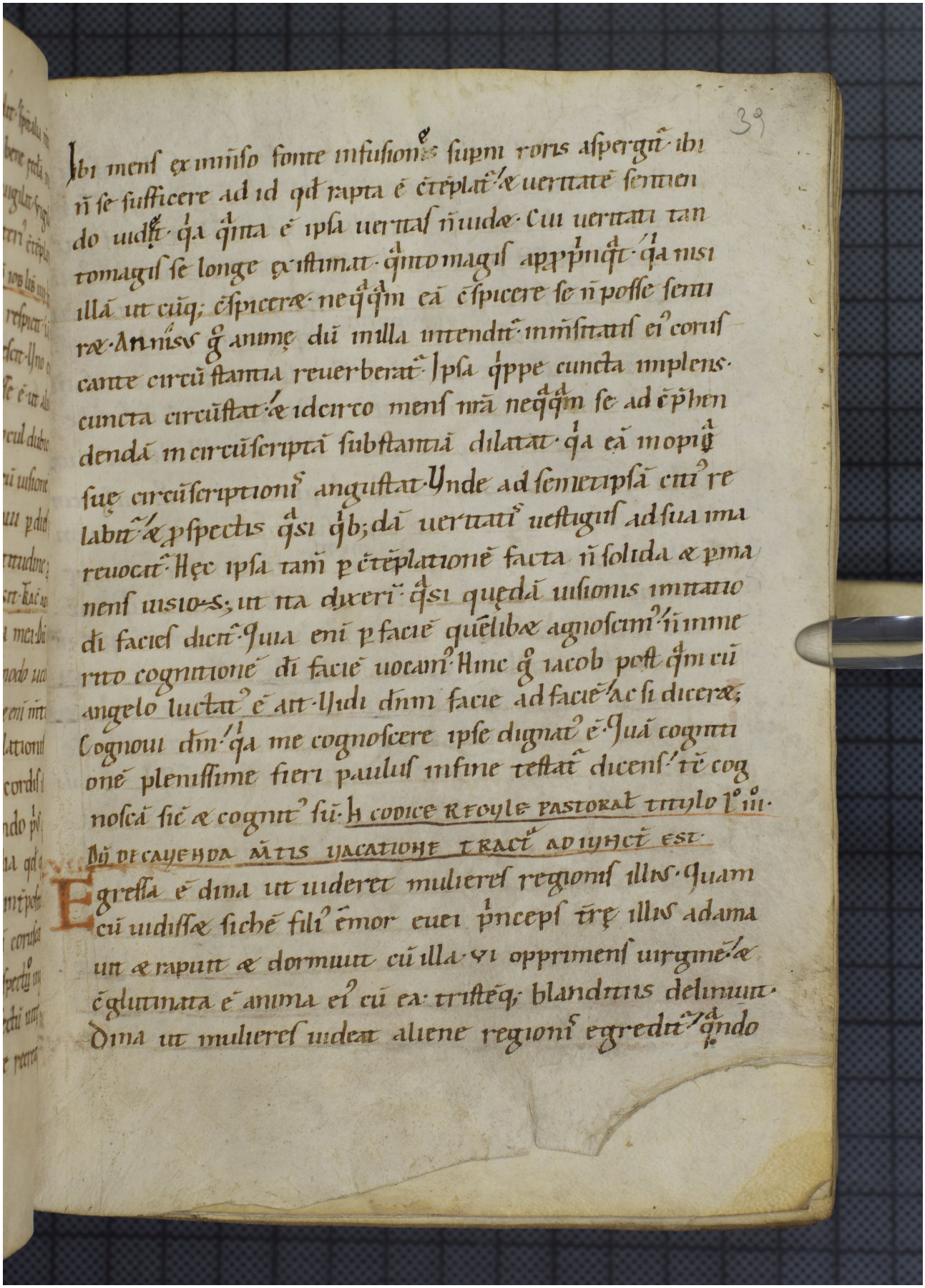

39

Ibi mens ex immisso fonte infusionis supni roris aspergit ibi
ñ se sufficere ad id qd rapta ē cōtēplatē ac uertate sentien
do uidet. qa qnta ē ipsa uertas ñ uidē. Cui uertati tan
tomagis se longe existimat. qnto magis appinquat. qa nisi
illā ut cuiq; cōspicere ne qdm ea cōspicere se ñ posse senti
ret. Animus q animę dū milla intendit immensitatis ei coris
cante circū stantia reuerberat. Ipsa qppe cuncta implens.
cuncta circūstat. ac idcirco mens mā ne qdm se ad cōpren
dendā in circūscriptā substantiā dilatat. qa ea in opiq
suę circūscriptionis angustat. Unde ad semetipsā cum re
labit. ac pspectis qsi qb; dā uertatis uestigiis ad sua ima
reuocat. Hęc ipsa tam p cōtēplationē facta ñ solida ac pma
nens uisio est; ut ita diceri qsi quędā uisionis imitatio
di facies dicat. Quia enim p facie quēlibet agnoscimus ñ imme
rito cognitionē di facie uocamus. Hinc q iacob post qm cū
angelo luctatus ē ait. Vidi dnm facie ad faciem ac si diceret;
Cognoui dm qa me cognoscere ipse dignatus ē. Quā cogniti
onē plenissime fieri paulus in fine testat dicens. tunc cog
nosca sicut et cognitus sum. H codice Regule pastorat titulo l° iii.
Dū de caueda mātis uacatione tract adiunct est.

Egressa ē dina ut uideret mulieres regionis illius. Quam
cū uidisset siche filius emor euei princeps terę illius adama
uit et rapuit et dormuit cū illa. vi opprimens uirgine ac
ēglutinata ē anima eius cū ea. tristēq; blandiris delinuit.
Dina ut mulieres uideat aliene regionis egredit qndo